

[Lynnerup Nielsen.]

at købe, så de i stedet holder sig til de mest nødvendige varer, de varer, de stort set har brug for, virkelige nytteting. Spørgsmålet er så blot, om ikke den samme regel burde gælde for bogværker og leksika; efter udvalgets opfattelse skal der være en anden ordning for disse med hensyn til størrelsen af det første afdrag. Vi finder det helt i sin orden, at sælgeren i henhold til det nye stk. 5 i § 1 ikke kan betinge sig renter af et beløb på under 200 kr., såfremt disse ikke er indregnet i selve summen. Ligeledes han vi være enige i ændringsforslag nr. 3 til § 2.

Ændringsforslag nr. 4 til § 4, stk. 2, hvorefter kontantprisen, hvor afbetalingsprisen ikke overstiger 3 000 kr., skal udgøre ni tiendedele af afbetalingsprisen, såfremt der ikke i kontrakten oplyses noget andet, kan vi også helt og fuldt billige.

Mit parti havde i grunden hellere set lovforslagets § 10 opretholdt. Den drejer sig om fogedens adgang til udsættelse af tilbagetagelse af en vare, og ifølge den oprindelig foreslåede regel var der mulighed for fogeden til at udsætte tilbagetagelsen i indtil 6 måneder, hvis der var særlige ting, der talte derfor, såsom arbejdsløshed eller sygdom. Denne mulighed indskrænkes nu til 4 måneder; det er en stramning af den margin, fogeden egentlig havde, og som efter min og mit partis mening godt kunne være givet ham, uden at forholdet imellem køber og sælger blev dårligere af den grund.

Mit parti og jeg er tilfredse med, at der indsættes en ny paragraf, som er foreslået af afbetalingskommissionen, og som tilsigter, at man kan frakende en person eller forretning retten til at drive afbetalingsvirksomhed, der strider mod god forretningskik. En sådan bestemmelse vil være i overensstemmelse med opfattelsen hos alle, der virkelig har en god og sund forretningsmoral, og kun ramme de forhåbentlig få, der har en dårlig forretningsmoral.

Sluttelig vil jeg nu sige, som jeg sagde ved første behandling, at vi kunne have ønsket, at et køb afsluttet ved en kontrakt skulle kunne annulleres, såfremt varen ikke var udleveret eller taget i brug, dog således at det naturligvis skulle ske indenfor et nærmere fastsat dageantal.

Med disse få ord kan jeg tilsige mit partis medvirken til lovforslagets gennemførelse. Vi kan gå ind for de ændringer, der er foreslået af udvalget og tiltrådt af ministeren.

J. M. Pedersen: Jeg er godt klar over, at som forholdene er her i vort samfund, kan vi ikke undvære en lov som denne. Vi havde helst set, at der var en sådan velstand i befolkningen, at alle havde råd til at betale deres varer kontant ved modtagelsen, så vi kunne blive helt fri for afbetaling; det ville være det sundeste. Men da det ikke kan lade sig gøre, må vi tage stilling til situationen, som den ligger.

Ved første behandling af dette lovforslag udtalte jeg min utilfredshed med, at fogeden kunne give 6 måneders henstand med tilbagetagelsen af en vare; i mange tilfælde kunne det blive endnu længere. Jeg ser derfor med tilfredshed, at udvalget har forkortet denne tid til 4 måneder, og jeg takker udvalget, fordi det dog har forbedret lovforslaget på det punkt.

Jeg udtalte også ønsket om, at der burde være en ganske kort frist både for køber og sælger til at annullere en kontrakt — 2 til 3 dage efter dens underskrift — men det er der ikke taget hensyn til. Det er jeg ikke så glad for; jeg synes, det ville være af betydning at have en sådan bestemmelse.

Med hensyn til udbetalingen, som nu er fastsat til 20 pct. eller en femtedel, finder jeg det passende; thi den, der ikke har råd til at betale 20 pct. ud på en vare, har — kan man vist godt sige — heller ikke råd til at købe varen. Når vi hører de store tal, som det ærede medlem hr. Kristen Amby nævnte, idet han oplyste, at der har været 37 000 sager her i landet det sidste år om tilbagetagelse af varer købt på afbetaling, er vi klar over, at det bør bringes ned. Hertil vil reglen om udbetaling af en femtedel sikkert bidrage, og det vil gavne hele afbetalingsvirksomheden. Der tales jo herfra om det gode forhold, som denne lov vil bidrage til at skabe mellem køber og sælger, og jeg tror, at også bestemmelsen om udbetalingen vil bidrage til at fremme det, fordi det dårlige forhold mellem køber og sælger altid vil opstå dér, hvor der er udleveret en vare uden udbetaling, og køberen, så længe han kan, vil prøve at slippe